

Plàcida Vidal Vila,

la remeiera de Vilarnadal

Plàcida Vidal va néixer en un mas de la vall de Bianya el 1940. Era la petita de vuit germans, cinc noies i tres nois. El mas quedava molt apartat: «El dia que havíem d'anar al metge, el dia que havíem d'anar a mercat a Olot, hi teníem un parell d'hores a peu. I, si podíem, ho fèiem tot amb herbes. Per una necessitat de les entranyes havies d'anar al metge, però si tenies un cop, o un constipat... tot amb herbes», explica la Plàcida. «Els meus pares coneixien molt les plantes de la contrada». Els pares eren Joan Vidal Caula i Pilar Vila Mallerac. «La casa d'allà no era *pa* nostra, era d'arrendament. Ui, manyaga, llavors! Quina diferència amb ara!». Hi tenien bestiar, vaques, ovelles, cabres... I quan sortien a bosc els deien: «Nena, cull aquesta herba, que és molt medicinal».

Poc abans dels vint anys, la Plàcida va conèixer un noi de Molló i s'hi va casar. A Molló, però, tampoc no hi van viure gaire temps. Van baixar de muntanya i es van establir a l'Alt Empordà, primer a Pontós, on van viure set anys,

i després a Arenys, on es van estar set anys més, abans de comprar la casa de Vilarnadal on viuen ara, Can Vilarrassa (que ha pres el nom del marit), i on han tingut fills i nets. Malgrat tot el que va aprendre de petita, la Plàcida reconeix que quan es va casar no tenia temps per cuidar plantes, «perquè teníem una casa de pagès, i ara era el bestiar, ara una cosa, ara l'altra... Vàrem tenir dos nois, dos nens, i llavors estàvem molt per la feina i per cuidar la mainada». El 1992, però, va patir un accident. Era pels volts de Sant Joan, i per Sant Pere a Vilarnadal és Festa Major. Davant de casa seva hi havia un local on tenien gallines. Volia arreglar uns testos i posar-los a la paret per fer bonic. Va entrar al local, però el llum no funcionava. Va anar a buscar una espelma i un encenedor per fer-hi llum. A dins, però, s'hi havia acumulat gas, segurament el metà que generen les piles de fems tancades. «Quan soc en aquí dintre, poso l'espelma en aquí i l'encenedor aquí, i em vaig trobar les dues mans i l'espelma com a dins d'un globus. "Què és

aquest globus?», i vaig fer així amb les mans», fa el gest de separar-les totes dues, «i boom!, va explotar».

L'accident va ser molt greu. Tenia cremades de tercer grau a les cames, als braços i a la cara. La van dur a l'hospital de la Vall d'Hebron, a Barcelona. «Has tingut molta sort», li van dir els metges. «He tingut molta sort amb la cremada?». «Mira, has tingut sort. Tens cremades de tercer grau. Si t'haguessis cremat igual tot el cos, no hi tindríem res a fer, perquè les cremades haurien entrat molt endins». La Plàcida es va estar un mes a l'hospital. Després, com que començaven les Olimpíades a la capital, van fer fora els malalts. «Ai!, mare de Déu senyor! Aire, aire, tots cap a casa! I jo encara estava molt malament, i hi havia d'anar cada setmana, i els primers dies m'hi feien anar dues vegades. És clar, és que m'havien de curar!».

Quan es va anar recuperant, va decidir retornar al món de les plantes medicinals. En part, perquè és una dona inquieta, i en part perquè ja no es

JUDIT PUJADÓ > TEXT I FOTOGRAFIES

Adreça web per
escoltar l'entrevista

podia cuidar del bestiar. Va fer un hivernacle i hi va anar sembrant les plantes de la infància. No totes, n'hi ha que les va a collir a Molló. «Faig ratafia. Hi poso quaranta classes d'herbes. Moltes aquí no les trobo i les hem d'anar a buscar allà dalt, a muntanya». L'herba fetgera la troba a Banyoles.

La resta de plantes que emplenen pots i més pots de vidre a dins de casa les conrea ella mateixa. A l'estiu es lleva d'hora i a les 6 ja remena per l'hort i les rega. Després les cull, les asseca i les esmicola. Fa pomades per als cops i per a les picades, unguents, xarops i esperits. Va haver-hi uns anys que anava molt a fires d'herbes. Fins i tot van fer-ne al poble, durant tres anys. Però tot s'ha anat perdent. «S'han tallat les fires igual com si avui fes molta tramuntana i demà no en fes gota». La Plàcida vol donar sortida a les herbes que emmagatzema perquè sense anar a fires tot és més complicat. «Al xarop de saüc no hi barrejo res més. Quan el raïm és ben madur l'aixafo i el colo i, per no posar-hi sucre, hi poso sucre

candi. I va molt bé per als pulmons». Quan vol fer essència no utilitza alambins. «Primer faig foc al braser. Faig molt de carbó i, quan veig que el carbó és tot encès, agafo una olla, hi poso una tela i hi poso la flor en allà i un plat al cim amb brases del caliu. Foc per dalt i prou, i allò va degotant, i vaig canviant l'herba. No puc marxar. Cada any en faig un litre, d'essència, i m'hi estic dos o tres dies».

Si li demano que em destaquï una de les plantes que fa servir, diu que és impossible. N'hi ha moltes i de molt bones. El plantatge, per als pessics d'insectes; l'arnica, per al dolor; l'aloè vera, que va tan bé per a les cremades; la farigola, tan bona per fer-se banys; l'herba de tres claus, per al fetge. I el saüc, és clar. Ara el que voldria és escriure un llibre per deixar explicat tot el que sap: «He de menester algú que m'ajudi, perquè potser em falten lletres. Només vaig anar a estudi tres anys, amb un capellà. De doctrina, tanta com vulguis. Uii!, el dia que vaig fer la comunió vaig tenir un *sobresalient*

perquè sabia tanta doctrina. Ai la mare, no m'ha servit per a res!».

Va haver-hi uns anys que el seu marit tenia pneumònies. Les va guarir amb el xarop de saüc que feien a casa. «Ara tinc una neuràlgia i no sé quina planta em *poria* anar bé. Em fan acupuntura i no m'hi conec gens. Al vespre m'hi poso olis i pomades i noto l'escalfor, però de dia, com que no paro de moure'm...». I és veritat. De seguida s'aixeca, sortim a l'eixida i m'ensenya totes les plantes que té i me n'explica les propietats. «Mira, menja una fulla, aquesta dona molta vitalitat!».

La Plàcida sap que hi ha gent que creu en les plantes i gent que no. Sap també que les plantes no funcionen igual amb totes les persones perquè cadascú té la seva naturalesa. Sap que tot això que va aprendre amb els pares al mas arrendat de la vall de Bianya és un món que recula i que, d'alguna manera, de moment, ella n'és la guardiana.

Judit Pujadó
és escriptora.

REVISTA DE GIRONA

306 gener-febrer 2018

Dossier

Aeroport de Girona

Fontserè a Sant Pere de Rodes

Pobles de pel·lícula

Edita: Diputació de Girona

REVISTA DE GIRONA

Diputació de Girona

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

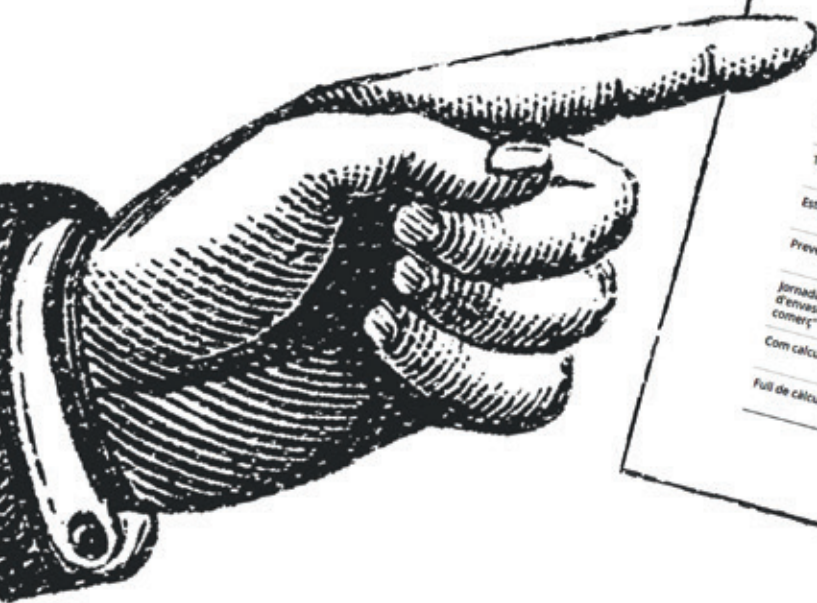
Crèdits # Contacte

Petits grans municipis

El dossier d'aquesta edició, dedicat als micropobles gironins, repassa les particularitats d'uns nuclis de població que, malgrat l'escassetat d'habitants, han trobat fórmules per sobreviure. No és la primera vegada que la REVISTA DE GIRONA es fixa en aquestes poblacions. Fa vint-i-cinc anys, al número 153, Jordi Artigal dedicava un article a les biblioteques dels pobles petits. «Als nuclis de població reduïda hi ha gent que vol continuar tenint dret a la lectura i a la informació lliure amb tots els avenços de la societat moderna», destacava. I al 111, dins d'un dossier sobre rehabilitacions als centres històrics, Rafel Pujol parlava del cas de Beget i de la intervenció en pobles petits.

El reportatge fotogràfic de Martí Artalejo sobre l'ascens del Girona FC a primera divisió és una bona oportunitat per recordar fins a quin punt han canviat les coses. Al número 262, Enric Mirambell es referia a «les rudimentàries instal·lacions de Vista Alegre» i hi afegia: «Quan el nostre equip passà a militar a Primera Catalana, i es disposà a rebre en partits de campionat el Barcelona i l'Espanyol, tot anà canviant. I també el nombre d'espectadors es va multiplicar. Primerament el camp de joc era de terra, sense gespa. Hores abans del començament del partit el mateix massatgista, home que servia per a tot el que calgués, anava marcant les línies reglamentàries sobre el terreny amb una regadora que contenia calç. Quan es plantà per primera vegada la gespa, els aficionats anaven a mirar com anava creixent. Quan ja començava a prendre forma, aparegué una plaga de paràsits que amenaçava de deteriorar-la. Per combatre aquella malura s'hi deixaren anar uns ànecs que es menjaven aquells animalots». Finalment, el perfil de Domènec Fita, a càrrec de Joan Domènech, pot ser complementat amb textos publicats en diversos números de la REVISTA, com per exemple els que va escriure Narcís-Jordi Aragó als números 113 i 145 o el que va publicar Sebastià Goday al 288.

Millora la teva formació

Formació en xarxa

1 2 3

2. Resultat de la cerca

Criteris utilitzats
Àmbit temàtic: Tots
Comarca: Totes
Municipi: Tots
Família professional: Totes

Modificar cerca Iniciar sessió

CURS	FAMÍLIA	DATA INICI	DESTINATARI	MUNICIPI
Com funciona l'ordinador?	informàtica i comunicacions	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Noves tecnologies de la informació: tallers xarxes socials	informàtica i comunicacions	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Curs d'anglès, nivell A1	Idiomes	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Curs de francès, nivell 2	Idiomes	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Tècniques de comunicació i venda	Idiomes	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Curs d'anglès, nivell A1	Comerc i màrqueting	11/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Curs de francès, nivell 2	Idiomes	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Tècniques de comunicació i venda	Idiomes	10/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Estacionament	Comerc i màrqueting	11/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Castelló d'Empúries
Prevençió de riscos laborals (PRL)	Altres	13/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Calonge
Jornada sobre "Sistema de dipòsit, devolució, retorn d'emvasos i la xarxa de comerç verd, una oportunitat de comerç"	Prevençió, seguretat i medi ambient	16/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Casa de la Sete
Com calcular el preu de venda del teu producte o servei?	Comerc i màrqueting	16/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Banyoles
Full de càlcul (Excel lliure)	Altres	16/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Palamós
	informàtica i comunicacions	16/10/2017	Treballadors, Aburats, Empresaris, Emprendadors	Salt

1/2/3/4/5/6/7/8/9/10/11/12

Amb el web «Formació en xarxa» t'ajudem a millorar la teva situació professional

La Diputació de Girona t'ofereix el web «Formació en xarxa», on trobaràs informació actualitzada dels cursos que organitzen els ajuntaments, els consells comarcals, el Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) i altres entitats.

El portal permet cercar ofertes de formació per localitat, família professional, destinatari o data d'inici dels cursos.

Servei de subscripció

Cada vegada que es publicin nous cursos que compleixin els criteris que especifiquis rebràs la informació a la teva adreça electrònica. **Subscriu-t'hi!**

Enllaços d'interès

Certificats de professionalitat, Catalunya professional, Feina activa, Feina en xarxa, Estudiar a Girona, Estudiar a Catalunya, Jornades professionals,...

Diputació de Girona

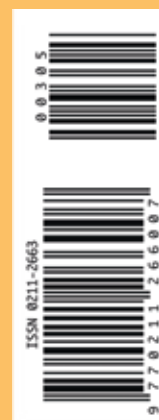
www.ddgi.cat/formacioenxarxa

SOC Servei d'Ocupació de Catalunya

SOM CULTURA

El Festival de les experiències culturals
COSTA BRAVA I PIRINEU DE GIRONA

Novembre 2017

Consulta l'agenda d'activitats
somcultura.com

#culturaidentitat